

[Thisted Knudsen.]

når han har købt en grund af denne beskaffenhed, selv om det i første omgang jo er meget tillokkende for ham.

Det andet, den højtærede indenrigsminister fremhævede at han tilsigtede, var at tilvejebringe et godt grundlag for en fremtidig jordpolitik i kommunerne. Det kan ikke forbavse, at den højtærede indenrigsminister ikke særligt begrunder dette. Jeg kan ikke i lovforslaget eller i fremsættelsen finde noget, der skulle gøre det muligt for kommunerne at føre en mere fremsynet jordpolitik. Der er ikke et ord herom, det kan være et fromt ønske, men jeg kan ikke finde nogen forbindelse med den praktiske virkelighed.

Ser man på lovforslagets enkeltheder, viser det sig, at det omfatter al jord i offentlig eje, altså ikke alene de arealer, som de erhverver i fremtiden, men også de arealer, som kommunerne for længst har erhvervet under helt andre forudsætninger for bortsalg end dem, der findes angivet i dette lovforslag. Tag blot en sognekommune: der er mange sognekommuner, som skal sælge deres gamle skoler; nu siger indenrigsministeren altså til dem, at de må kun sælge en sådan skole på jordrentevilkår, hvilket jo er helt urimeligt i denne forbindelse. Det, der efter mit skøn er det værste, er imidlertid, at lovforslaget også omfatter de arealer, som kommunerne allerede har erhvervet. Vi i kommunerne — det må også det ærede medlem hr. Ove Hansen som borgmester vide — har erhvervet disse arealer under den bestemte forudsætning, at vi kunne sælge dem mod kontant betaling. Men her siger lovforslaget: det er ikke længere muligt, nu skal I sælge på jordrentevilkår.

Jeg går ud fra, at ministeren ikke har den opfattelse, at kommunernes salg af den jord, de allerede har erhvervet, skal finansieres via skatter. Jeg går ud fra, at kommunerne må sikre sig samtlige udgifter, som de allerede har afholdt ved lån o. s. v., når de bortsælger disse jorder. Jeg går endvidere ud fra, at indenrigsministeren vil tilkendegive, at de kommuner, der skal afhænde deres jordarealer, som de har købt under andre forudsætninger, kan få statslån i et sådant omfang, at de holdes skadesløse. Det vil efter min opfattelse

være rimeligt. Det er for hårdt at sige til en kommune, der har erhvervet arealer under en bestemt forudsætning, at nu skal disse arealer sælges under helt andre forudsætninger.

Jeg sagde før, at lovforslaget var sagligt svagt forberedt, og det ærede medlem hr. Ove Hansen har allerede været inde herpå. Lad os tage sådan noget som kommunerne, der er de direkte parthavere. Kommunernes egen minister er indenrigsministeren, men er der et eneste ord fra kommunerne om deres stilling? Det havde været rimeligt, at indenrigsministeren, før han fremsatte et forslag af denne beskaffenhed, der har så vidtgående virkninger for kommunerne, i hvert tilfælde havde spurgt Købstadsforeningen og Foreningen „Bymæssige Kommuner“, der ikke mindst er interesseret heri, Amtsrådsforeningen og sognerådsforeningerne. Der foreligger ikke et officielt ord om kommunernes stilling til denne sag. Og så forlanger man, at folketinget skal tage stilling hertil! Det ærede medlem hr. Ove Hansen understregede, at vi måtte jo sørge for i folketinget i hvert fald at få besked om, hvad kommunerne egentlig mener om dette forslag, og hvilke praktiske muligheder der måtte være for dets gennemførelse.

Ministeren har heller ikke følt sig foranlediget til at spørge realkreditinstitutionerne, banker, sparekasser og kreditforeninger. Om deres stilling ved folketinget i dette øjeblik intet. Man ved ikke, på hvilket grundlag kreditforeningerne i dag vil udmåle lån i sådanne ejendomme. Man ved ikke, hvilke afdragsbetingelser de stiller. Også på dette område skal folketinget tage stilling med bind for øjnene, udtale sympati eller modstand. Jeg føler, det er for ringe, at den højtærede indenrigsminister ikke har følt sig foranlediget til dog at klare dette problem, før han kommer til folketinget. Der er ingen tvivl om, at et forslag af denne beskaffenhed er et dybt indgreb i realkreditinstitutionernes grundlag.

Da den højtærede nuværende økonomiminister fremsatte sit forslag i 1949-50, var han klar over, at han befandt sig på gyngende grund. Hvad gjorde da den højtærede økonomiminister i dette forslag? Han sagde, at i visse tilfælde kan jordrenten skydes ind som en tredjeprioritet, men skal